

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoEk/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120432101
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120432101.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v exekučnej veci oprávneného: BEACH CLUB KOŠICE s.r.o., so sídlom Slovenská 26, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 47 240 032, zastúpený: L.. U. E., R. so sídlom: K. X, XXX XX M., proti povinnému: Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, IČO: 46 166 475, zastúpený: JUDr. Ing. Michal Juhás, advokátska kancelária so sídlom Mojmirova 12, 040 01 Košice, IČO: 42 325 463, o vymożenie úrokov z omeškania, vedenej pred súdnou exekútkou: JUDr. Mária Nogová, so sídlom exekútkorského úradu Hroncova 1, 040 01 Košice, pod sp. zn. 412EX 853/21, rozhodujúc o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19. apríla 2022, sp. zn.: 7Ek/1997/2020, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd prerušil exekučné konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26 Cb/70/2021.
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 23. 11. 2020 domáhal od povinného vymożenia úrokov z omeškania na základe exekučného titulu - reštrukturalizačný plán dlžníka: Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, IČO: 46 166 475, predložený na schvaľovacej schôdzi konanej dňa 07. 11. 2016, schválený uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 30R/1/2016 zo dňa 22. 11. 2016 zverejneným v Obchodnom vestníku SR dňa 28. 11. 2016 (pod č. 227/2016) v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 26Cbi/14/2016 zo dňa 21. 06. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 06. 2020 (ďalej len „exekučný titul“). Vykonaním exekúcie poveril dňa 14. 09. 2021 súdnu exekútku JUDr. Máriu Nogovú, ktorá ju vedie pod sp. zn. 412EX 853/21.
3. Súdna exekútkorka postúpila súdu dňa 08. 11. 2021 návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý namieťa, že oprávnený nie je právny nástupca osoby uvedenej v exekučnom titule, pretože zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 02. 10. 2020, z ktorej oprávnený odvodzuje svoje práva, je neplatná. Dňa 13. 10. 2021 bola podaná žaloba o určenie veriteľa pohľadávok. Povinný argumentuje aj tým, že pohľadávky splnil pred tým, ako nastali účinky postúpenia pohľadávok, a to pôvodnému veriteľovi MarS MS s.r.o. dňa 23. 10. 2020. Upozornil aj na to, že Exekučný poriadok v § 53 ods. 3 g) nepripúšťa vedenie exekúcie pre príslušenstvo pohľadávok staršie ako tri roky a oprávnený na plnenie nevyzval povinného pred iniciovaním exekučného konania. namietal, že vymáhať príslušenstvom do „do zaplatenia“, je neprípustné.
4. Proti tomuto uzneseniu sa v zákonnej lehote odvolal oprávnený. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
5. Oprávnený s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasil.

6. Okresný súd v registri zistil, že na Okresnom súde Banská Bystrica je tiež vedená exekúcia pod sp. zn. 69Ek/1972/2020 v prospech oprávneného BEACH CLUB KOŠICE s.r.o., so sídlom Slovenská 26, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 47 240 032 (oprávnený v tejto exekúcii), proti povinnému: Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, IČO: 46 166 475 (povinný v tejto exekúcii), o vymoženie pohľadávky v celkovej výške 301.510,31 Eur na podklade exekučných titulov, a to rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26Cbi/14/2016 zo dňa 21. 06. 2019, právoplatný a vykonateľný dňa 15. 06. 2020 a rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30Cbi/14/2016 zo dňa 25. 09. 2019, právoplatný a vykonateľný vo výroku II. a III. dňa 17. 06. 2020.

7. Okresný súd Banská Bystrica vo veci sp. zn. 69Ek/1972/2020 dňa 03. 11. 2021 rozhodol o prerušení exekučného konania do právoplatného skončenia konania o určenie, či tu právo je alebo nie je, vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/70/2021. Potreba prerušenia exekučného konania bola odôvodnená tým, že súd z úradnej moci zistil, že na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/70/2021 je vedené konanie o určenie, či tu právo je alebo nie je (Žaloba o určenie vlastníctva pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o PP). Podkladom k návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj k návrhu na zmenu účastníka bola Zmluva o PP, ktorej platnosť bola napadnutá podanou žalobou na Okresnom súde Košice I. Keďže rozhodnutie exekučného súdu o návrhu na zmenu účastníka na strane oprávneného je závislé na rozhodnutí Okresného súdu Košice I (z dôvodu určenia aktívnej legitímácie účastníka v exekučnom konaní), súd v súlade s § 164 CSP exekučné konanie prerušil z dôvodu, že na inom súde prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní. Okresný súd zistil, že konanie 26Cb/70/2021 nebolo ešte ukončené.

8. Okresný súd aplikujúc § 200 EP dospel k záveru, že je možné aplikovať aj ust. § 164 CSP, keď súčasná právna úprava nevyklučuje v exekučnom konaní aplikovať inštitút prerušenia konania. Poukázal na to, že toto bolo neprípustné podľa § 36 ods. 5 EP v znení do 31. 3. 2017.

9. Nakoľko prebieha exekúcia v prospech oprávneného, ktorý aktívnu legitímáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 10. 2020 a povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietol nedostatok aktívnej legitímácie oprávneného z dôvodu neplatnosti tejto zmluvy, ako aj s poukazom na podanú žalobu o určenie veriteľa pohľadávok, súd dospel k záveru, že vznikla potreba prerušenia exekučného konania z tých istých dôvodov, ako konštatoval Okresný súd Banská Bystrica v uznesení sp. zn. 69 Ek/1972/2020. Podľa jeho záveru je nesporné, že na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26 Cb/70/2021 je vedené konanie, ktoré má podstatný vplyv pre toto exekučné konanie. Zdôraznil, že je neprípustné, aby v tej istej veci rozhodovali dva sudy súčasne, naviac, primárnou úlohou exekučného súdu je rozhodovať vo veciach výkonu rozhodnutia. Po právoplatnom rozhodnutí o podanej žalobe bude exekučný súd ním viazaný. Keby exekučný súd posudzoval otázky hmotného práva, mohla by nastať situácia, že budú existovať dve protichodné rozhodnutia vo vzťahu k tej istej veci, čo v rozpore s princípom právnej istoty. Ak by aj súd sám rozhodol prejudiciálne ohľadom určenia vlastníctva pohľadávky vymáhanej v tomto exekučnom konaní, rozhodoval by o právach tretej osoby, čím by zasiahol do jej práv neprípustným spôsobom, pretože môže konať len o právach a povinnostiach účastníkov konania a osôb v rámci exekučného konania.

10. Proti uzneseniu o prerušení konania sa odvolal oprávnený. Napadnuté uznesenie žiadal zrušiť. Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) CSP.

11. S napadnutým uznesením sa nestotožnil. Namietal procesnú možnosť prerušenia konania exekučným súdom, keď Exekučný poriadok má vlastné procesné ustanovenia týkajúce sa zastavenia konania a odkladu exekúcie. Účel, ktorý sa v základnom konaní sleduje prerušením konania, je možné v exekučnom konaní dosiahnuť odkladom exekúcie podľa § 61h a nasl. EP. Podľa § 61h ods. 1 písm. g) EP je prerušenie exekučného konania dôvodom na odklad exekúcie. Zákon síce pripúšťa možnosť prerušenia konania, avšak len s poukazom na osobitný zákon, ktorým je zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Prerušenie exekučného konania v iných prípadoch Exekučný poriadok nepredpokladá a neumožňuje. Preto vyslovil názor, že prerušenie exekučného konania je v danom prípade úplne vylúčené. Pokiaľ by bol akceptovaný názor exekučného súdu, došlo by k úplnému paralyzovaniu systému núteného vymáhania pohľadávok prostredníctvom exekučného konania, pretože pre povinného neexistuje nič jednoduchšie, ako iniciovať osobitné, hoci aj nezmyselné konanie o určenie vlastníckeho práva pohľadávky a na tom základe na vopred neurčitú dobu prerušiť inak riadne prebiehajúce exekučné konanie. Preto vyslovil názor, že priestor pre skúmanie vlastníctva pohľadávok je vytvorený aj v exekučnom konaní, či už pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie a udeľovaní poverenia, ako aj neskôr na základe vlastnej iniciatívy povinného pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie alebo návrhu na odklad exekúcie. Takýto postup narúša princíp legálneho poriadku, na ktorom je budované exekučné konanie.

12. Nevie, prečo súd argumentom o údajnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky priznal takú dôležitosť, že na ich základe prerušil exekučné konanie. Neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky bol povinný namietat' už v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom ale už bolo právoplatne rozhodnuté. Obchádzanie Exekučného poriadku prostredníctvom osobitnej žaloby nemôže mať vplyv na prebiehajúce exekučné konanie a súd nemôže separátne uplatnené námietky akceptovať s relevanciou pre exekučné konanie popierajúc princíp legálneho poriadku.

13. Podľa jeho názoru exekučný súd formalistickým výkladom poskytol ochranu práv nechránenému záujmu povinného na úkor právom chráneného záujmu oprávneného na čo najrýchlejšom uspokojení právoplatne judikovanej pohľadávky, preto rozhodnutie je ústavne neakceptovateľné. Poukázal na súdnu prax a na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3Cmo 236/2011, v zmysle ktorého „posúdenie predbežnej otázky iným orgánom (vrátane súdu) je pre súd záväzná vtedy, pokiaľ bola riešená vo výroku rozhodnutia. Vyčkávanie na výsledok iného konania, v ktorom je otázka platnosti zmluvy riešená nie vo výroku (napr. v konaní začatom na základe určovacej žaloby), ale len ako predbežná otázka, nemá v zásade oporu v ustanovení § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. a preto nie je dôvod na prerušenie konania“.

14. Poukázal na to, že povinným označené osoby iniciovali len konanie o určenie, či tu právo je alebo nie je vo vzťahu k otázke platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2. 10. 2020 a podanie tejto žaloby je potrebné vnímať vo svetle všetkých doterajších úkonov povinného a s ním spriaznených subjektov MarS MS, s.r.o. a ALKAMENIS CONSULTING LTD. Podanie tejto žaloby zapadá do rámca podvodných úkonov povinného a uvedenej spoločnosti MarS MS, s.r.o., keď sa povinný snaží, aby práva z exekučného titulu prešli práve na spoločnosť MarS MS, s.r.o.. Podanie určovacej žaloby má špekulatívnu a šikanóznou povahu a jej účelom je docieľiť porušenie prebiehajúcej exekúcie, aby sa povinný mohol zbaviť svojho majetku na škodu oprávneného.

15. Poukázal na to, že v otázke platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok sa už vyjadril exekučný súd uznesením zo dňa 3. 5. 2021, sp. zn. 69Ek/1972/2020, kde uviedol, že súd konštatuje, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 2. 10. 2020 bola medzi spoločnosťou MarS MS, s.r.o. a oprávneným platne uzavretá, keďže v čase jej uzatvorenia v mene spoločnosti MarS MS, s.r.o., konal jediný konateľ U. F.. Tento záver nebol spochybnený ani v neskoršom priebehu exekučného konania.

16. Otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bola právoplatne vyriešená rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní, ďalšie skúmanie je úplne vylúčené. Platí, že povinný ako dlžník nemôže vôbec namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Poukázal na nálezh Ústavného súdu SR zo dňa 11. 9. 2014, sp. zn. II. ÚS 409/2013, v zmysle ktorého „Podľa ustanovenia § 562 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž platí, že oznámenie postúpenia cedentom zbavuje dlžníka práva požadovať predloženie zmluvy o postúpení. Dlžník tak nemá právo zisťovať, či vôbec nejaká zmluva uzatvorená bola, a fortiori tak nemôže namietat' ani nedostatky jej platnosti.“

17. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/55/2018 z 25. 4. 2019, ktorý v bode 83 konštatoval „Dovolací súd z dôvodu zachovania právnej istoty v ďalšom konaní súdmi nižšej inštancie poznamenáva, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky; súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení; dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; ...“. Z tohto dôvodu akékoľvek námietky povinného vo vzťahu k platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky sú bez relevancie. Zároveň poukázal na to, že Okresný súd Košice I nemá vôbec právomoc o podanej žalobe konať, pretože právomoc je v tomto prípade daná Rozhodcovskému súdu Slovenskej živnostenskej komory so sídlom v Banskej Bystrici.

18. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného poukázal na to, že oprávneným citovaná časť zákona s poukazom na ustanovenie § 61h a nasl. Exekučného poriadku sa vzťahuje na procesný inštitút odkladu exekúcie, pričom prerušenie konania a odklad exekúcie sú dva rozdielne inštitúty reflektujúce odlišné skutkové a procesné podmienky. V právnom štáte nie je prípustné, aby povinnému nebola poskytnutá ochrana pred špekulatívnym zneužitím práva oprávneným. Ak by sa v exekúcii riadne pokračovalo, povinný by plnil zaniknutý záväzok nepríslušnej osobe, ktorá sa vyhlasuje za veriteľa. Tento stav nie je prípustný. Nemôže ísť o obchádzanie zákona, pretože príslušnosť CSP ako lex generalis je daná priamo Exekučným poriadkom v ustanovení § 200. Dané ustanovenie umožňuje prerušiť exekučné konanie.

19. Oprávnený bezdôvodne vyčíta porušenie koncentrácie konania, nakoľko povinný riadne a včas uviedol všetky skutočnosti, ktoré tvoria prekážku konania. Exekučný súd o návrhu na zastavenie konania povinného doteraz nerozhodol, avšak rozhodol o prerušení konania. Oprávnený svojím nepravdivým tvrdením o právoplatnom rozhodnutí o podanom návrhu na zastavenie exekúcie povinného buď cielene zavádza alebo neúmyselne zabudol upraviť znenie odvolania.

20. Ak oprávnený poukazuje na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 11/2011 zo dňa 27. 9. 2011, tento nie je aplikovateľný na toto konanie. Odlišnosť skutkových okolností spočíva v tom, že v konaní, o ktorom rozhodoval Ústavný súd v citovanom náleze, povinná podávala viacero návrhov na odklad exekúcie za účelom vyvolania prieťahov v exekučnom konaní. V rozhodovanom exekučnom konaní podal povinný len jeden návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom nebolo rozhodnuté pre prerušenie konania. Oprávnený preháňa, ak jediný procesný úkon povinného v tomto konaní považuje za „ústavne nekonformné zneužívanie práva.“

21. Poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 64/04 zo dňa 25. 2. 2004, na ktoré odkázal aj nález citovaný v predchádzajúcom odseku, podľa ktorého „Právnym dôsledkom podania návrhu na odklad exekúcie je zákaz vykonávania úkonov povereným súdnym exekútorom, ktoré by priamo zasahovali do majetkovej sféry povinného, a tým by boli spôsobilé negatívne ovplyvniť jeho sociálne postavenie. Preto po podaní návrhu na odklad exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného. Možno teda konštatovať, že ak exekučný súd identifikuje skutočnosti tvrdené a preukázané povinným ako zakladajúce dôvod na odklad exekúcie, potom právo oprávneného na čo najrýchlejšie vymożenie jeho pohľadávky musí dočasne ustúpiť ochrane povinného. Základným účelom odkladu exekúcie v exekučnom konaní podľa § 56 Exekučného poriadku je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom však musia byť rešpektované aj základné práva toho, voči komu takéto rozhodnutie smeruje.“ V akomkoľvek formalizovanom procesnom postupe musí súd dbať, aby neprestal byť orgánom ochrany práv.

22. K otázke predmetu konania 26 Cb/70/2021 uviedol, že záverom konania o určenie existencie práva bude výrok, kto je veriteľom vymáhanej pohľadávky, teda kto je oprávneným aj v predmetnom exekučnom konaní. Nie je pravdivé tvrdenie oprávneného, že v tomto konaní sa vyčkáva za vyriešením predbežnej otázky. Pre ďalšie pokračovanie predmetného exekučného konania má esenciálny význam nielen platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky, ale konečný výrok súdu o existencii práva veriteľa z postupovanej pohľadávky. Oprávneným uvádzané rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3 Cmo/236/2011 nie je aplikovateľné na daný prípad z dôvodu odlišnej procesnoprávnej úpravy Slovenskej republiky oproti Česku. Prijatím Civilného sporového poriadku bola zmenená právna úprava určovacej žaloby, preto petit žaloby nemôže znieť na určenie neplatnosti právneho úkonu, ale na určenie existencie či neexistencie konkrétneho práva, pretože platnosť konkrétneho právneho úkonu musí byť vyriešená vo forme predbežnej otázky.

23. Otázku platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky je nevyhnutné prenechať na rozhodnutie príslušnému Okresnému súdu Košice I. Predčasné závery o platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky oprávnený na viacerých miestach opiera o uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69 Ek/1972/2020 a cielene selektuje konkrétne výroky vytrhnuté z kontextu podľa toho, čo aktuálne zapadá do jeho argumentácie. Konkrétne poukázal na to, že oprávnený opiera platnosť Zmluvy o postúpenie pohľadávky odôvodnením uznesenia zo dňa 3. 5. 2021, pričom v tomto uznesení sa vyšší súdny úradník nestotožnil s tvrdeniami oprávneného o platnosti postúpenia pohľadávky ako celého právneho úkonu a exekúciu zastavil. Toto uznesenie bolo zrušené uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. 9. 2021, sp. zn. 69 Ek/1972/2020.

24. Zdôraznil, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník. Zdôraznil na oprávneným nevyvrátiteľný právny názor z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 1. 2009, sp. zn. 1 Cdo/76/2007 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2009 a ktorú súdnu prax odobril aj Ústavný súd (IV. ÚS 337/2012 zo dňa 3. 7. 2012, podľa ktorého „Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Návrh na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky môže podať aj dlžník, ak preukáže, že má na tomto určení naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c) O. s. p.); nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník.“

25. Taktiež neobstojí argumentácia oprávneného o opaku citovaním nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11. 9. 2014, sp. zn. II. ÚS 409/2013, pretože odôvodnenie nálezu oprávnený neuviedol dokonca, správne by malo znieť: „Podľa ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž platí, že oznámenie postúpenia cedentom (doterajším veriteľom) zbavuje dlžníka práva požadovať predloženie zmluvy o postúpení. Dlžník tak podľa citovaného ustanovenia nemá právo ani zisťovať, či vôbec nejaká zmluva bola uzatvorená, a fortiori tak nemôže namietat ani nedostatky jej platnosti (zhodne už R 119/2003, jeho závery boli síce neskôr čiastočne relativizované R 46/2009, pokiaľ ide o postúpení pohľadávky v rozpore s § 525 Občianskeho zákonníka, ale o taký prípad v prerokúvanej veci nejde).“

26. Časť odôvodnenia oprávnení necitoval, pretože sa Ústavný súd odvoláva na judikát R 46/2009, ktorý priamo reflektoval obdobný skutkový stav, keď postúpenie pohľadávky medzi oprávneným a spoločnosťou MarS MS, s.r.o., bolo v rozpore so zákonom.

27. Tiež neobstojí odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/55/2018 z 25. 4. 2019, ktorý oprávnený opäť (nedopatrením) skrátil len na tú časť textu, ktorá mu vyhovuje, preto dopĺňa zvyšok textu za bodkočiarkou, podľa ktorého „to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo/210/2001 zo dňa 11. 6. 2003, R 119/2003). Neskoršia súdna prax sa odklonila od uvedeného názoru len v tom zmysle, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník (rozsudok sp. zn. 1 Cdo/76/2007 zo dňa 28. 1. 2009, R 46/2009, zhodne Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. IV. ÚS/337/2012).

28. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Preto povinný zotráva na stanovisku, že spoločnosť BEACH CLUB Košice, s.r.o., nie je veriteľom pohľadávok, ktorých príslušenstvo je vymáhané v predmetnej exekúcii.

29. V ďalšej časti vyjadrenia uviedol argumenty týkajúce sa okolností postúpenia pohľadávky z exekučného titulu, pričom k úhrade pohľadávky došlo počas prebiehajúceho exekučného konania priamo k rukám oprávneného - spoločnosti MarS MS, s.r.o.. Postúpenie pohľadávok z exekučného titulu na spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE, s.r.o., počas prebiehajúceho exekučného konania nespôsobuje voči dlžníkovi účinky o oznámení postúpenia. Listina o oznámení postúpenia pohľadávky nespôsobuje prechod práva z exekučného titulu. V súlade s rozhodovacou praxou súdov v prípade postúpenia pohľadávky počas prebiehajúceho konania je hmotnoprávne postavenie vyjadrené v procesnom postavení účastníkov. Ak dôjde k zmene v hmotnoprávnom postavení účastníkov, pre účinky prebiehajúceho konania má takáto zmena vplyv až po rozhodnutí príslušného súdu o zmene účastníkov. Údajné postúpenie pohľadávok nastalo počas prebiehajúceho exekučného konania pre postúpené pohľadávky, pričom v konaní bolo jednoznačne určené, kto je oprávnený, preto pre zmenu účastníkov konania po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie je nevyhnutné postupovať podľa § 37 EP. Hmotnoprávny prevod pohľadávok je len predpokladom pre procesnoprávnu zmenu účastníkov. Aby nastali účinky zmeny oprávneného v prebiehajúcej exekúcii a teda účinky zmeny osoby oprávnenej prijať plnenie z vymáhaných pohľadávok, exekučný súd by musel najprv vydať dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie podľa § 37 ods. 3 EP. Po vydaní dodatku k povereniu by bola oprávnená prijať plnenie od povinného spoločnosť BEACH CLUB Košice, s.r.o.. V zmysle vyššie uvedených rozhodnutí súdov ČR a SR samotné oznámenie o postúpení pohľadávok dlžníkovi nezakladá zmenu v procesnom postavení účastníkov počas prebiehajúceho konania. V tejto súvislosti poukázal napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 10. 9. 2015 3 Cdo/546/2014).

30. K námietke ohľadom príslušnosti súdu v konaní o určovacej žalobe vyslovil pochybnosť, prečo v exekučnom konaní Okresného súdu Banská Bystrica oprávnený namieta príslušnosť iného súdu v odlišnom konaní. O právomoci a príslušnosti Okresného súdu Košice I v konaní o určovacej žalobe pochybnosti nie sú. Nakoľko Zmluva o postúpení pohľadávky (ak vôbec existuje) je absolútne neplatná, nemôže byť v zmysle neplatnej zmluvy platné ustanovenie o príslušnosti rozhodcovského súdu. Otázka príslušnosti súdu v konaní 26 Cb/70/2021 nie je podstatná pre toto exekučné konanie. Exekučné konanie bolo prerušené z dôvodu pochybnosti o správnosti osoby na strane oprávneného. Príslušným na rozhodnutie o pozícii veriteľa je všeobecný súd. Neobstojí tvrdenie o rozhodcovskej doložke, pretože dojednanie je neplatné, ak je neplatná aj Zmluva o postúpení pohľadávky. V konaní bola vznesená aj námietka pravosti listín. Z týchto dôvodov odvolanie oprávneného považuje za nedôvodné a žiadal ho zamietnuť.

31. Oprávnený v replike zotrval na všetkých skutočnostiach a právnych záveroch, ktoré uviedol v odvolaní. Vo zvyšku podania uvádzal skutočnosti, ktoré sa týkajú spornej otázky vo vzťahu k Zmluve o postúpení pohľadávky.

32. Rovnako povinný v duplike zotrval na svojich argumentoch a uvádzal taktiež skutočnosti ohľadom postúpenia pohľadávky.

33. Súdna exekútorka vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedla, že prerušeniu konania predchádzalo doručenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie súdu, ktorý má odkladný účinok s blokovaním. Po doručení poverenia na vykonanie exekúcie je súdny exekútor povinný postarať sa o vykonanie exekúcie tak, aby bola čo možno najhospodárnejšia pre oprávneného rešpektujúc ďalšie zásady exekučného konania. Uviedla, že nie sú jej známe právne skutočnosti, na základe ktorých by bolo dôvodné vyhodnocovať odklad exekúcie podľa § 61h ods. 1 EP, kde sú taxatívne uvedené prípady použitia odkladu ako procesného inštitútu, ktorý predstavuje výnimku zo základnej štruktúry exekučného

konania. Okresný súd odôvodnil potrebu prerušenia exekučného konania z tých istých dôvodov, ako ich konštatoval súd v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 3. 11. 20021, sp. zn. 69 Ek/1972/2020. Vychádza zo skutočnosti, že na okresom súde Košice I pod sp. zn. 26 Cb/70/2021 je vedené konanie o určenie veriteľa pohľadávky vrátane jej príslušenstva, ktoré sa vymáha v tejto exekúcii. Predmetom posudzovania je Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 10. 2020, od ktorej svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje oprávnený a jej platnosť namieta povinný. Preto podľa jej názoru účastník môže podať návrh na určenie, či k prevodu alebo prechodu práva z exekučného titulu došlo alebo nie, aj počas exekučného konania. Ak exekučný súd dospel k záveru, že sú preukázané dôvody na rozhodnutie pre prerušenie konania a odstránené pochybnosti o prípadnom špekulatívnom podaní určovacej žaloby zo strany povinného, súdny exekútor je týmto rozhodnutím súdu viazaný podľa § 3 EP.

34. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) napadnuté uznesenie o prerušení exekučného konania potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

35. Podľa § 387 ods. 1 odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

36. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku vecne správne, taktiež sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

37. Podstatou sporu je otázka, či exekučný súd môže prerušiť exekučné konanie. Táto otázka vyplynula zo situácie, kedy u exekučného titulu v čase od jeho vydania došlo k zmene v osobe oprávneného, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodným oprávneným na tretiu osobu, a to spoločnosť BEACH CLUB KOŠICE, s. r. o.. Povinný namieta neplatnosť tohto právneho úkonu a z tohto dôvodu podal návrh na zastavenie exekúcie. Zároveň poukázal na podstatnú skutočnosť, a to, že na Okresnom súde Košice I prebieha konanie vedené pod sp. zn. 26Cb/70/2021, ktorej predmetom je určenie práva pre neplatnosť postúpenia pohľadávky. Inak povedané, ide o konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie, ktorým bude určené, kto je veriteľom pohľadávky a kto je aktívne legitimovanou osobou na vedenie exekúcie. Toto konanie je podstatné pre vedenie exekučného konania, pretože ak došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky, terajší oprávnený nemá aktívnu legitímáciu na jej vymáhanie. Od rozhodnutia danej veci bude potom závisieť aj rozhodnutie v tomto exekučnom konaní, kde povinný podal návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd správne prihliadol aj na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 69Ek/1972/2020, ktoré sa týka daného vzťahu, Okresný súd Banská Bystrica prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Košice I, sp. zn. 26Cb/70/2021. odvolací súd sa stotožňuje aj s logickým záverom o tom, že by mohla nastať situácia, kedy by o tej istej veci mohlo byť rozhodnuté rozdielne, ak by súd v tomto exekučnom konaní sám posudzoval hmotnoprávne otázky daného vzťahu, čo by bolo v rozpore so zásadou právnej istoty zakotvenej v čl. 2 ods. 1, 2 CSP, v zmysle ktorých ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už viackrát vyslovil, že k imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

38. Obsahovým komponentom princípu právnej istoty je veľmi zjednodušene povedané rovnaká odpoveď na právnu otázku za rovnakého alebo analogického skutkového stavu. Z uvedeného zároveň vyplýva, že pokiaľ nie je splnená podmienka existencie rovnakého alebo analogického skutkového stavu, nie je splnený základný predpoklad na to, aby všeobecný súd na účel dodržania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia musel dať na určitú právnu otázku rovnakú odpoveď (viď napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 9. 2. 2018, sp. zn. IV. ÚS 99/2018). Okresný súd preto správne zohľadnil vyššie uvedený aspekt.

39. Podľa § 36 ods. 5 EP v znení do 31. marca 2017 platilo, že „ak osobitný zákon 4c) neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.“

40. Osobitným zákonom v zmysle odkazu sú napríklad zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 68d zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 589/2003 Z. z..

41. Od 1. apríla 2017 došlo k zmene právnej úpravy v citovanom ustanovení, v dôsledku čoho ustanovenia o nemožnosti prerušenia konania boli vypustené.

42. Podľa právnej úpravy do 31. marca 2017 nebolo možné prerušiť v zásade exekučné konania. Podľa rozhodovacej praxe nižšie citovaného nálezu ÚS SR podľa § 254 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku na exekučné konanie podľa Exekučného poriadku sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí Občianskeho súdneho poriadku (vrátane III. časti, v ktorej je § 109 ods. 1), ak tento osobitný predpis (Exekučný poriadok) neustanovuje inak. Takým ustanovením, ktoré ustanovuje inak, je § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ktoré vylučuje aplikáciu § 109 Občianskeho súdneho poriadku, pretože má, pokiaľ ide o prerušenie exekučného konania, vlastné pravidlo (nález Ústavného súdu SR z 10. júla 2013, sp. zn. I. ÚS 218/2013-26).

43. V danom období nebolo možné aplikovať vtedy platný procesný poriadok, Občiansku súdny poriadok, z dôvodu, že Exekučný poriadok v § 36 ods. 5 obsahoval sám upravoval danú situáciu. Od 1. apríla 2017 však takáto úprava v exekučnom poriadku bola vypustená. Exekučný poriadok tak neobsahuje samostatnú úpravu prerušenia exekučného konania.

44. Ak došlo k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti alebo k prevzatiu povinnosti pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, oprávnený musí preukázať túto skutočnosť už pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie (listina preukazujúca prevod alebo prechod práv alebo povinností, oznámenie účastníka o tom, že došlo k prechodu práva alebo povinnosti alebo k prevodu práva alebo prevzatiu povinnosti z exekučného titulu na inú osobu) a taktiež musí uvedenú skutočnosť uviesť v návrhu na vykonanie exekúcie. V tomto prípade exekučný súd na zmenu vo vecnej legitimácii prihliadne tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie už s novým účastníkom konania. Súd vydaním poverenia akceptoval nový právny stav bez toho, aby o zmene rozhodoval.

45. Pokiaľ k prevodu práva dôjde prostredníctvom právneho úkonu, napr. cesiou, súd vo fáze rozhodovania o poverení na vykonanie exekúcie túto skutočnosť sám posúdi a vydanie poverenia konkludentne uzná, že k prevodu alebo k prechodu práv z exekučného titulu došlo. Netreba však opomenúť skutočnosť, že vychádza len z tvrdení a dôkazov predložených oprávneným. nemôžu mu byť známe všetky skutočnosti, ktoré jeho závery môžu spochybniť, napr. neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Za určitých okolností je možné, že sporová strana z pôvodného, základného konania uplatní na súde žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, či tu právo je alebo nie je. Rozhodnutie súdu o uvedenej žalobe predstavuje právny titul, na základe ktorého budúci oprávnený následne podá návrh na vykonanie exekúcie. Ide o situáciu, ktorá môže nastať ešte pred začatím exekučného konania.

46. Odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na novú právnu úpravu nie je vylúčené, že povinný aj po začatí exekučného konania a vydanom poverení pri zmene oprávneného v čase od vydania titulu do začatia exekučného konania sa môže brániť námietkou neplatnosti právneho úkonu, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky a tým aj k zmene v osobe oprávneného. Za určitých okolností o tejto skutočnosti nemusí mať vedomosť pred podaním návrhu na exekúciu novým oprávneným. Z ničoho nevyplýva, že na takúto námietku nemožno prihliadať, navyiac, ak nastane situácia, že plnil pôvodnému oprávnenému. Okresný súd preto správne aplikoval ust. § 200 EP a následne § 164 CSP.

47. Odvolací súd nezistil žiaden dôvod odkladu exekúcie podľa § 61h EP. Pod odkladom exekúcie sa rozumie oddialenie vykonania exekúcie, ktoré je dočasne alebo vyústi do skončenia exekúcie. Ide o procesný inštitút predstavujúci výnimku v základnej štruktúre exekučného konania, z tohto dôvodu prípady jeho použitia počas exekúcie musia byť taxatívne uvedené v zákone. Odvolací súd nezistil, že by taxatívne vymenované prípady v citovanom ustanovení umožňovali v rozhodovanom prípade postupovať podľa daného ustanovenia a exekúciu odložiť.

48. Odvolací súd nepovažuje za pravdivé tvrdenie oprávneného, ak tvrdí, že „neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky mohol povinný namietať už v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom, že už bolo právoplatne rozhodnuté“. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu, bod 3. ako aj z priebehu konania vyplýva, že práve z tohto dôvodu povinný žiada o zastavenie exekúcie, okrem iných dôvodov. Nie je zrejmé, z čoho oprávnený vychádza, keď tvrdí, že o návrhu na zastavenie exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté. V rámci exekučného konania povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom súd nerozhodol, ale napadnutým rozhodnutím prerušil exekučné konanie z dôvodov vyššie uvedených. Je taktiež dôvodná námietka povinného, že oprávnený pri citácii rozhodnutí selektuje ich časti s tým, že zdôrazňuje časti, ktoré majú budiť dojem, že jeho tvrdenia sú správne, hoci vypúšťa časti, ktoré jeho závery spochybňujú, či vyvracajú. V tomto zmysle sú námietky povinného voči argumentom oprávneného dôvodné. Odvolací súd konštatuje, že v podstatnom rozsahu sa oprávnený a

povinný vyjadrujú k hmotnoprávnej stránke, teda k platnosti právneho úkonu, ktorým došlo k postúpeniu pohľadávky a v tejto súvislosti aj odkazujú na rozhodnutia, hoci predmetom rozhodovania je to, či exekučný súd mohol prerušiť exekučné konanie z uvedeného dôvodu. Je nepochybné, že exekučný súd nemôže skúmať hmotnoprávnu stránku daného sporu, preto správne prerušil konanie.

49. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku príslušnosti Okresného súdu Košice I, ktorá z hľadiska rozhodovania exekučnej veci nie je relevantná, nakoľko okresný súd ani odvolací súd nemôže do iného konania akokoľvek zasahovať, to môže len strana sporu. Odvolací súd preskúmaním veci nezistil žiadny z odvolacích dôvodov, ktoré uvádza oprávnený, preto uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

50. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení platnom v čase vydania tohto rozhodnutia (v znení zákona č. 2/2017 Z. z., účinného od 1. 4. 2017) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.